

2. Jeśli zarówno ustawodawstwo Państwa Członkowskiego miejsca zatrudnienia jak i ustawodawstwo Państwa Członkowskiego miejsca zamieszkania pracownika najemnego przyznaje w odniesieniu do tego samego członka rodziny i za ten sam okres uprawnienie do świadczeń rodzinnych, to właściwym Państwem Członkowskim w zakresie wypłacania wspomnianych świadczeń jest, zasadniczo, na podstawie art. 10 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (EWG) nr 574/72 z dnia 21 marca 1972 r. w sprawie wykonywania rozporządzenia nr 1408/71, zmienionego i uaktualnionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 410/2002 z dnia 27 lutego 2002 r. Państwo Członkowskie miejsca zatrudnienia.

Jednakże, jeśli osoba sprawująca opiekę nad dzieckiem, w szczególności współmałżonek lub konkubent pracownika, wykonuje działalność zawodową w Państwie Członkowskim miejsca zamieszkania, to świadczenia rodzinne powinny, na podstawie art. 10 ust. 1 lit. b) ppkt i) rozporządzenia nr 574/72, być wypłacane przez to Państwo Członkowskie, bez względu na to, kto jest bezpośrednim beneficjentem tych świadczeń określonym w ustawodawstwie tego państwa. Przy tym założeniu, wypłacanie świadczeń rodzinnych przez Państwo Członkowskie miejsca zatrudnienia jest zawieszane do kwoty tych świadczeń rodzinnych przewidzianych przez ustawodawstwo Państwa Członkowskiego miejsca zamieszkania.

(¹) Dz.U. C 85 z 03.04.2004.

WYROK TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 2 czerwca 2005 r.

w sprawie C-15/04 *Koppensteiner GmbH przeciwko Bundesimmobiliengesellschaft mbH* (¹) (wniosek Bundesvergabeamt o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)

(Zamówienia publiczne — Dyrektywa 89/665/EWG — Procedura odwoławcza w zakresie udzielania zamówień publicznych — Decyzja o cofnięciu zaproszenia do składania ofert po ich wpłynięciu — Kontrola sądowa — Zakres — Zasada skuteczności)

(2005/C 182/26)

(język postępowania: niemiecki)

W sprawie C-15/04, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym,

złożony przez Bundesvergabeamt (Austria), postanowieniem z dnia 12 stycznia 2005 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 19 stycznia 2005 r., w postępowaniu: *Koppensteiner GmbH przeciwko Bundesimmobiliengesellschaft mbH*, Trybunał (druga izba), w składzie: C. W. A. Timmermans, prezes izby, R. Silva de Lapuerta, C. Gulmann (sprawozdawca), P. Küris i G. Arestis, sędziowie; rzecznik generalny: C. Stix-Hackl, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 2 czerwca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

Właściwy sąd jest zobowiązany do niezastosowania przepisów krajowych, które nie pozwalają mu na wypełnienie zobowiązania wynikającego z art. 1 ust. 1 i art. 2 ust. 1 lit. b) dyrektywy Rady 89/665 z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane zmienionej dyrektywą Rady 92/50/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. odnoszącą się do koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na usługi.

(¹) Dz.U. C 85 z 3.4.2004

WYROK TRYBUNAŁU

(trzecia izba)

z dnia 26 maja 2005 r.

w sprawie C-43/03 *Finanzamt Arnsberg przeciwko Stadt Sundern* (¹) (wniosek Bundesfinanzhof o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)

(Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 25 — Wspólny system ryczałtu stosowany do producentów rolnych — Dzierżawa terenów łowieckich w ramach komunalnego gospodarstwa leśnego — Pojęcie „usługi rolnicze”)

(2005/C 182/27)

(język postępowania: niemiecki)

W sprawie C-43/03, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) postanowieniem z dnia 27 listopada 2003 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 4 kwietnia 2004 r., w postępowaniu: *Finanzamt Arnsberg przeciwko Stadt Sundern*, Trybunał (trzecia izba), w składzie: A. Rosas (sprawozdawca), prezes izby, A. Borg Barthet, A. La Pergola, J. Malenovský i A. Ó Caoimh, sędziowie; rzecznik generalny: P. Léger, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 26 maja 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1) Artykuł 25 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoczona podstawa wymiaru podatku należy interpretować w ten sposób, że wspólny system ryczałtu dla producentów rolnych ma zastosowanie wyłącznie do dostawy produktów rolnych i świadczenia usług rolniczych w rozumieniu ust. 2 tego artykułu i że inne transakcje wykonywane przez rolników ryczałtowych podlegają zasadom ogólnym tej dyrektywy.

2) Artykuł 25 ust. 2 tiret piąte dyrektywy 77/388 w związku z załącznikiem B do tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że oddanie w dzierżawę terenów łowieckich przez rolnika ryczałtowego nie stanowi usługi rolniczej w rozumieniu tej dyrektywy

(¹) Dz.U. C 85 z 03.04.2004

WYROK TRYBUNAŁU

(szósta izba)

z dnia 2 czerwca 2005 r.

w sprawie C-68/04 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Dyrektywa 2001/81/WE — Zanieczyszczenie powietrza — Krajowe poziomy emisji)

(2005/C 182/28)

(Język postępowania: grecki)

W sprawie C-68/04 mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie, na podstawie art. 226 WE, uchybienia zobowiązaniom Państwa Członkowskiego, wniesioną w dniu 13 lutego 2004 r., **Komisja Wspólnot Europejskich** (pełnomocnicy: G. Valero Jordana i M. Konstantinidis) przeciwko **Republice Greckiej** (pełnomocnik: N. Dafniou), Trybunał (szósta izba), w składzie: A. Borg Barthet (sprawozdawca), prezes izby, A. La Pergola i A. Ó Caoimh, sędziowie; rzecznik generalny: D. Ruiz-Jarabo Colomer, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 2 czerwca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1. Nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy

2001/81/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2001 r. w sprawie krajowych poziomów emisji dla niektórych rodzajów zanieczyszczenia powietrza, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 15 ust. 1 tej dyrektywy.

2. Republika Grecka zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 94 z 17.4.2004

WYROK TRYBUNAŁU

(pierwsza izba)

z dnia 26 maja 2005 r.

w sprawie C-77/04 **Groupement d'intérêt économique (GIE) Réunion européenne i in. przeciwko Zurich España, Société pyrénéenne de transit d'automobiles (Soptrans)** (¹) (wniosek Cour de cassation o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)

(Konwencja Brukselska — Wniosek o dokonanie wykładni art. 6 pkt 2 oraz postanowień rozdziału 3 tytułu II — Jurysdykcja w sprawach dotyczących ubezpieczenia — Powództwo z tytułu rękojmi i gwarancji lub powództwo interwencyjne między ubezpieczycielami — Zbieg ubezpieczeń)

(2005/C 182/29)

(Język postępowania: francuski)

W sprawie C-77/04 mającej za przedmiot wnioski o wydanie, na podstawie Protokołu z dnia 3 czerwca 1971 r. w sprawie wykładni przez Trybunał Sprawiedliwości Konwencji z dnia 27 września 1968 r. o jurysdykcji i wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Cour de cassation (Francja) postanowieniem z dnia 20 stycznia 2004 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 17 lutego 2004 r., w postępowaniu: **Groupement d'intérêt économique (GIE) Réunion européenne i in. przeciwko Zurich España, Société pyrénéenne de transit d'automobiles (Soptrans)**, Trybunał (pierwsza izba), w składzie: P. Jann, prezes izby, N. Colneric, J. N. Cunha Rodrigues (sprawozdawca), M. Ilešič i E. Levits, sędziowie, rzecznik generalny: F. G. Jacobs, sekretarz: K. H. Sztranc, administrator, wydał w dniu 26 maja 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco: